

ΙΚΑΡΙΑ

Στο νησί των υψηλών
αντιθέσεων, η καθημερινότητα
ευθυγραμμίζεται με την τέχνη
της ζωής.

«Η Ικαρία, σαν ένας ανυπέρβλητος έρωτας, μας υπενθυμίζει ότι είμαστε καλλιτέχνες, μας συγκινεί και διεγείρει όλες μας τις αισθήσεις». Με αυτά τα λόγια οι Πέτρος και Κωνσταντίνος Σοφικίτης αποδίδουν το συναίσθημα της ευγνωμοσύνης για το ευλογημένο νησί του Βορειοανατολικού Αιγαίου.

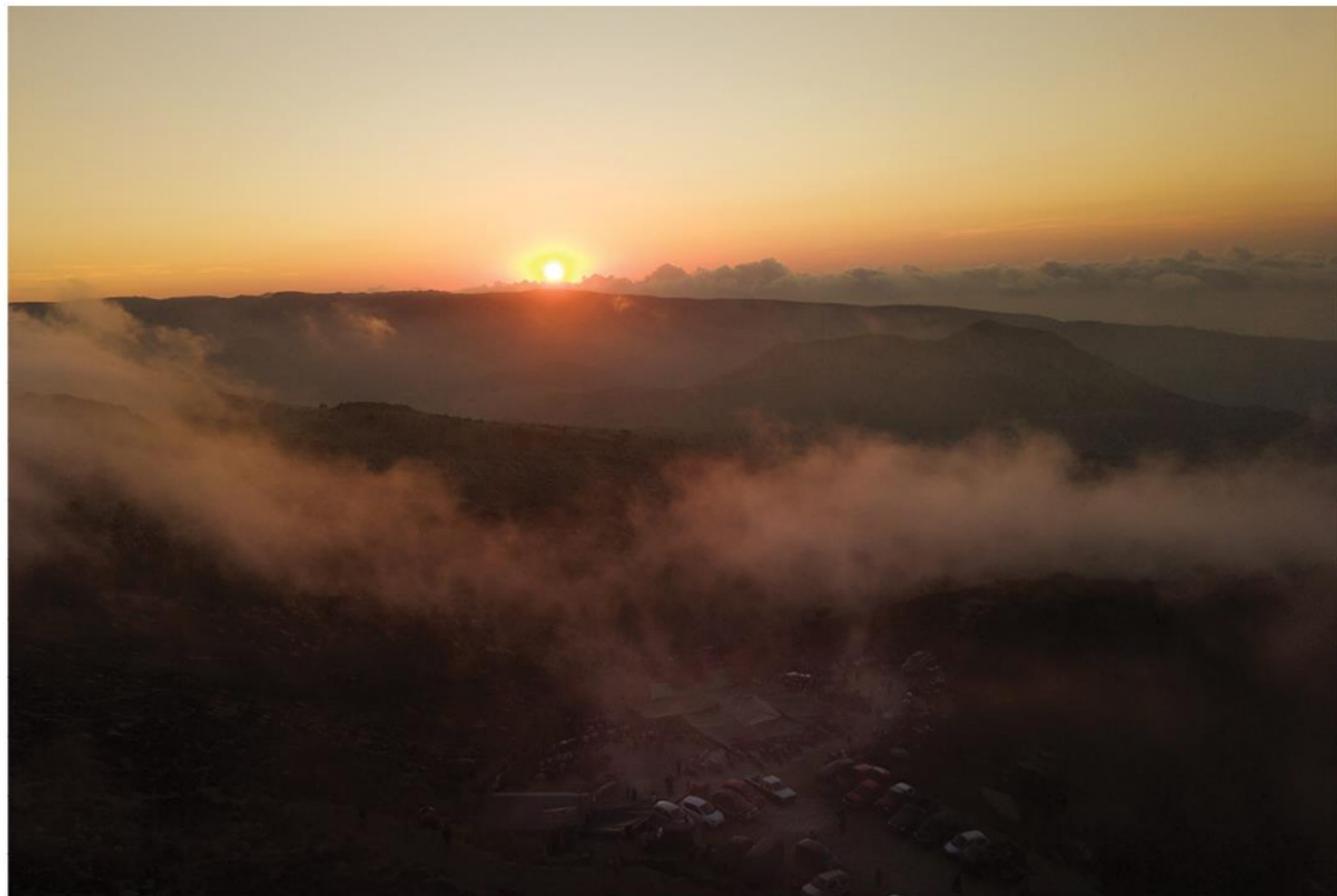
Η Ικαρία είναι ένας τόπος μαγικός. Είναι το νησί των υψηλών αντιθέσεων και των ανατροπών, το νησί που προσεγγίζει τη ζωή με αισιόδοξη διάθεση και ξεγνοιασιά, που τιμά καθημερινά τον μύθο που λέει ότι πήρε το όνομά του από τον Ίκαρο, σύμβολο νεανικού ενθουσιασμού και αναζήτησης της ελευθερίας. Στο νησί της μακροζωίας ο χρόνος φαίνεται να σταματά. Οι Ικαριώτες κατέχουν άπταιστα την τέχνη του χαλαρού ρυθμού ζωής και της απόλαυσης του «τώρα», διαχρονικό κι ανεκτίμητο μυστικό του ευ ζην, ενώ την ίδια στιγμή, με μοναδικό τρόπο, τη συνενώνουν με την παράδοση του διονυσιακού ξεφαντώματος.

Στο φωτογραφικό οδοιπορικό των Πέτρος και Κωνσταντίνου Σοφικίτη καταγράφονται τα φυσικά τοπία που διατηρούν ανέγγιχτη την άγρια ομορφιά τους, η σπάνια ποικιλομορφία του τόπου, τα ατμοσφαιρικά δρώμενα του νησιού αλλά και καθημερινές σκηνές σε μερικά από τα παλαιότερα παραδοσιακά καφενεία του Αιγαίου.

Τα καφενεία της Ικαρίας δεν είναι απλά χώροι που σερβίρουν καφέ. Είναι χώροι που ενσωματώνουν το «ικαριώτικο ραχάτι», - το σύγχρονο "slow living"-, αποτελώντας τους συνεχιστές της ελληνικής παράδοσης, ως τόπος συναντήσεων και εκτενών συζητήσεων για την πολιτική και πολιτιστική ζωή της χώρας. Στα αμέτρητα πανηγύρια που λαμβάνουν χώρα στο νησί, η αρχέγονη οινική παράδοση των Ικαριωτών «στήνει χορό» με το διονυσιακό γλέντι μέχρι πρωίας, εκεί που όλες οι αισθήσεις πολλαπλασιάζονται, υποκύπτοντας στη ζωοποιό ανάγκη της ευδαιμονίας.

«Η Ικαρία είναι
το νησί στο οποίο
αν ζήσεις ένα
ξημέρωμα, ξεχνάς
αυτά που έμαθες
και γνωρίζεις
αυτά που ξέχασες
να μάθεις».

Το Πάσχα στην Ικαρία αναβιώνει το έθιμο του φλεγόμενου Αφανού στο χωριό Καραβόσταμο. Σύμφωνα με την παράδοση οι δύο ενορίες του χωριού, οι «Πανωτικοί» και οι «Κατωτινοί», «μάχονται» για το ποια θα κάνει τον μεγαλύτερο σωρό από ξηρούς θάμνους (αστοιβές), ποια θα έχει τη μεγαλύτερη φλόγα και ποια περιοχή θα φωτιστεί περισσότερο. Παράλληλα φτιάχνουν και τον «Ιούδα», τον οποίο τοποθετούν στους σωρούς μαζί με βεγγαλικά, ώστε κατά το κάψιμο του Αφανού να δημιουργείται ένα εντυπωσιακό υπερθέαμα στον ικαριώτικο ουρανό.

Στο νησί που ο καθένας έχει τη δική του ιστορία να διηγηθεί, οι φωτογράφοι Πέτρος και Κωνσταντίνος Σοφικίτης αφιερώνουν το οδοιπορικό τους σε όλους εκείνους που έχουν παρασυρθεί από τη δίνη του και σε εκείνους που θα το πράξουν στο μέλλον. «Η Ικαρία είναι το νησί στο οποίο αν ζήσεις ένα ξημέρωμα, ξεχνάς αυτά που έμαθες και γνωρίζεις αυτά που ξέχασες να μάθεις».

IG
@cp_sofikitis
@Petrossofikitis
@c_sofikitis

